

Élő lánc

TARTALOM, ELŐSZÓ

Tartalom

"Amíg gondolat és lélek összhangban van..."

Amiről nem lehet hallgatni

Cet elvtárs gyomrában

Mi is történt Brassóban 1987. november 15-én?

Visszaadtak népének egy hőst

Egy kilakoltatás története

A református lelkipásztor főbb kötelességei

A lelkiismeret szava

Az Oradeai Református Egyházkerület részéről

Hazugság és igazság Tőkés László lelkész ügyében

Nem térek ki a helyzet kihívása elől

Élő lánc

A hatok felhívása

Közlemény

Találkozás egy halálraítélttel

Az első hírek Temesvárról

A parancs világos: löni!*

Ami a gyorsírásos jegyzőkönyvből kimaradt

"Használjátok a tankokat!" követelte a zsarnok felesége

Nicu Ceaușescu galád parancsa: felszólítás nélkül löni!

A magyar Országgyűlés állásfoglalása

Az utolsó próbálkozás

Elnöki rendelet

A vég

A fiammal, kéz a kézben

Gyilkosság vagy öngyilkosság

A Verdet-kormány 22 perce

Összeomlott a gyűlöletes diktatúra

Új fejezet az ország életében

Az utolsó helikopterút

Petrișor, a férfi aki letartóztatta Ceaușescut

Hogyan tartóztatták le a két zsarnokot

"Kapsz ötmillió dollárt, vigyél Pitești-re"

További részletek a két zsarnok letartóztatásáról és viselkedéséről

A per

Közlemény

A nép nevében: tűz!

Az ország népének tudnia kell,
milyen szerepet játszott a Front a forradalom napjaiban
Vásárhelyi találkozó

Előszó

Lapkészítés közben, lapokat olvasva, azok közzétett, dokumentum értékű cikkei, hivatalos közlemények között válogatva született meg az ötlet, előbb egy könyv, később egy sorozat (RMSZ-zsebkönyvek) ötlete, készült el, állt össze szinte magától ez a kötet, amely a teljesség igénye nélkül próbálja vázolni a gyűlöletes diktatúra megdöntésének, a decemberi nagy népmegmozdulás győzelmének történetét. A kép nem teljes, nem elég árnyalt, nem is lehet az, hiszen a klán tagjainak, az "uralkodó házaspár" cinkosainak pereit, az eseményekben részt vevők újabban kinyomtatott vallomásai újabb és újabb részletekre derítenek fényt. De mi nem történelemkönyvet akartunk szerkeszteni (arra nem is vállalkozhattunk), csupán a történeteket ismertetni úgy, ahogy azt a figyelmes újságolvasó, bárki, aki átélte és benne élt az eseményekben, a cikkek, dokumentumok segítségével újraépítheti.

<http://mek.niif.hu/08000/08052/#>

***A parancs világos: lőni!**

1989. december 17-én, amikor Temesvár központjában már második napja tüntetett az utcára vonult tömeg, sürgősségi eljárással összehívott ülést tartott az RKP KB Politikai Végrehajtó Bizottsága. Az ülés gyorsírási jegyzőkönyvéből, melyet teljes terjedelemben közreadunk, világosan kitűnik a volt diktatúra embertelensége.

Az ülésen NICOLAE CEAUȘESCU elvtárs, a Román Kommunista Párt főtitkára elnökölt.

Jelen voltak a következő elvtársak: Bobu Emil, Ceașescu Elena, Ciobanu Lina, Constantin Nicolae, Constantin Dăscălescu, Dincă Ion, Dobrescu Miu, Fazekas Lajos, Mănescu Manea, Niculescu Paul, Olteanu Constantin, Oprea Gheorghe, Pană Gheorghe, Popescu Dumitru, Radu Ion, Rădulescu Gheorghe, Totu Ioan, Andrei Ștefan, Curticeanu Silviu, Gere Mihály, Giosan Nicolae, Milea Vasile, Mureșan Ana, Pacoste Cornel, Postelnicu Tudor, Stoian Ion, Szász József, Toma Ioan, Ursu Ion.

Meghívottként jelen volt Bărbulescu Vasile és Radu Constantin elvtárs.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Nincs mindenki jelen?

Silviu Curticeanu elvt.:

Hiányoznak Coman Ion és Ilie Matei elvtársak, akik Temesváron vannak, valamint Suzana Gâdea elvtársnő.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Nézzék elvtársak, miért hívtuk össze a Politikai Végrehajtó Bizottságot.

Temesváron tegnap este bizonyos események voltak, melyek ma délben újrakezdődtek. Az ürügyet az az úgynevezett református pap szolgáltatta, akit az ő vonalukon büntettek meg. Temesvárról egy másik megyébe helyezték, s ezért távoznia kellett volna az általa elfoglalt lakásból. A lakást nem akarta kiüríteni. A püspök törvényszékhez folyamodott, amely elhatározta kilakoltatását. A dolgok sokat halogatódtak. Tegnap kiszálltak végrehajtani a bírósági végzést. Ő csoportot szervezett maga körül. Itt van a külföldi körök, a külföldi kémszolgálatok beavatkozása. Kezdve Budapestről, mert ő interjút is adott. Voltaképpen a dolgok ismertek. Egyébként az is köztudomású, hogy mind keleten, mind nyugaton mindenki arról beszél, hogy Romániában változtatni kellene a dolgokon. A keletiek is, a nyugatiak is célul tűzték, hogy változtatnak, és semmitől sem riadnak vissza.

Szerveinknek tegnap este sikerült rendet teremteniük. Kilakoltatták, és elküldték oda, ahová a Püspökség helyezte. Gyakorlatilag ez szigorúan az ő ügyük volt, és alkalmazni kellett a bírósági kilakoltatási végzést, ami normális volt.

Ma, déltájban deklasszált elemek gyűltek össze ismét - egyébként tegnap is voltak, de az elvtársak nem értették meg, hogy ma visszatérnek -, és rendbontást szítottak, behatoltak a megyei pártbizottság székházába. Belügyi szerveink gyengén viselkedtek, a normális az lett volna, ha nem engednek senkit belépni a megyei pártbizottság székházába. Őrséget kellett volna állítani, ez az általános szabály. Mind a Honvédelmi Minisztérium, mind a Belügyminisztérium szervei defetista, kapituláns magatartásról tettek bizonytságot.

Tegnap este beszéltem velük, és megmondtam, tankalakulatokkal tartsanak erődemonstrációt. Legyenek a városközpontban, ott demonstrálják erejüket. Ez feltételezi, hogy az egységek a központban legyenek.

Én utasítást adtam, hogy ez megtörténjék, ti pedig sétáltatok egyet. Ha az egységek a központban lettek volna, nem történhetett volna meg, ami megtörtént. Gyorsan fel kellett volna számolni mindezt. Másfél órára volt szükségük, mire megindultak a katonai alakulatok. Hol volt az erődemonstráció, amelyről beszéltem, amelyet elrendeltem?

Milea Vasile elvt.:

Végrehajtottuk a keletről nyugatra való csapatmozdulatot.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miféle keletről nyugatra való csapatmozdulat? A szállító tankalakulatoknak a városközpontban kellett volna lenniük. Ezt rendelttem el, nem azt, hogy keletről nyugatra menjenek. Az este világosan megmondtam, mit kell tenned, elrendeltem az alapegységek, a könnyű tankok, a motorizált egységek demonstrációját, ezeknek mind a városközpontban kellett volna lenniük, nem a laktanyákban. Azért mondtam, hogy rendezzék meg az erődemonstrációt, mert a demonstráció feltételezi, hogy minden egység a központban legyen. Ezt jelenti a demonstráció! Igaz, nem adtam meg a részleteket, de amikor az ember azt mondja, legyen erődemonstráció, akkor erődemonstrációnak kell lennie, nem pedig Zombolya vagy Arad felé sétálni. A városban kellett volna lenniük, mert az utcák elég szélesek. Ott kellett volna állomásoztatni egyes alakulatokat.

Ugyanez vonatkozik a Belügyminisztérium csapataira. Nekem az a benyomásom, hogy a Belügyminisztérium egységei nem voltak felfegyverezve.

Elena Ceaușescu elvt.:

Fegyvertelenek voltak.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Fegyvertelenek.

Tudor Postelnicu elvt.:

A határőrökön kívül. A többiek nem voltak felfegyverezve.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Dehát miért? Megmondtam, hogy legyenek mind felfegyverezve. Miért küldtél őket fegyvertelenül? Ki adott ilyen parancsot? Amikor úgy értettem, hogy biztonsági alakulatok mennek, világos volt számomra, hogy felfegyverezve mennek, hiszen van fegyverzetük, van minden az ellátmányukban, autó is, meg minden, csak nem külditek őket pusztán kézzel verekedni? Miféle belügyi alakulatok vagytok ti?! Honnan veszitek ezeket a dolgokat?

Azonnal jöjjön Curticeanu és Vlad Iulian.

Ki adott ilyen utasítást?

Miért tartunk fenn határőr alakulatokat? És engem biztosítottatok affelől, hogy van 9 biztonsági szakaszotok, ami közel 1000 embert jelent. Hol voltak ezek? Fegyvertelenül vezényeltétek ki? Mit jelent ez a szisztéma?!

És az este tárgyaltunk, azt mondtam: intézkedjete ti is, hozzatok erélyes intézkedéseket. Nem mondtátok, úgy külditek oda, hogy bottal verekedjenek! Nincs szükségem ilyen biztonsági alakulatokra! A milícia is fel kellett volna legyen fegyverezve. Így szól a törvény.

Tudor Postelnicu elvt.:

Jelentem, főtitkár elvtárs, a milícia fel van fegyverezve.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Ha fel van fegyverezve, lőnie kellett volna, nem pedig hagynia magát, hogy megverjék és beengednie őket a megyei pártbizottság székházába. Két óra kellett a csapatoknak ahhoz, hogy odaérjenek, habár a központban vannak, amikor ott kellett volna lenniük, mert mozgósították őket, hogy erődemonstrációt végezzenek az utcán. A helyszínen kellett volna lenniük.

Tárgyaltam veletek ma éjjel is, többször tárgyaltunk, 2-kor is, 3-kor is, reggel 4-kor is arról, mi a tennivalótok.

Elena Ceaușescu elvt.:

Telefonálnunk kell Coman elvtársnak, amikor odaér.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Curticeanu, lépj kapcsolatba vele, és Coman azonnal telefonáljon nekem.

Silviu Curticeanu elvt.:

Megértettem. Azonnal kapcsolatba lépek Temesvárral.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Ti nem hajtottátok végre a parancsot, én főparancsnoki minőségemben adtam a parancsot, amely rátok nézve, valamennyi egységre nézve, mind a Honvédelmi Minisztérium, mind a

Belügyminisztérium egységeire, kötelező.

Hogyan lehetséges egy ilyen helyzet? Holmi tekergők behatolnak a megyei pártbizottság székházába, megverik a katonákat, a tiszteket, s ők tétlenek maradnak?!

Mit csináltak a te tisztjeid, Milea, miért nem léptek közbe azonnal, miért nem lőttek? Lőniük kellett volna, földre teríteni őket, előbb figyelmeztetni őket, s aztán a lábukba lőni.

Vasile Milea elvt.:

Nem adtunk nekik löszert.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért nem adtatok? Parancsot adtam, hogy lőjenek a levegőbe figyelmeztetésül. Miért nem adtatok nekik löszert? Ha nem adtál nekik löszert, inkább tartottad volna otthon őket!

Miféle honvédelmi miniszter vagy? Miféle belügyminiszter vagy te, Postelnicu? Azt mondtátok, hogy vaktöltényeket adtatok! Ők harci feladatot kaptak, nem gyakorlótéri feladatot. Nem mondtátok meg az igazat. Csak most mondjátok, mostanig dezinformáltatok. Azt mondtátok, kiadtátok a parancsot, hogy lőjenek! Miért dezinformáltatok?!

Ha azért külditek a biztonsági alakulatokat, hogy bottal verekedjenek, inkább küldenétek haza őket; akkor jobb lett volna 500 munkást mozgósítanunk, miként annak idején Bukarestben tettük 1945-ben, azok ellen, akik itt voltak ezen a piactéren, amikor közéjük lövettünk, Donceával és Pătrășcanuval voltam, és nem futamodtunk meg.

Hogy történhet meg ilyesmi?! Miért tudták akkor az emberek, mit tegyenek, most pedig állnak bottal a kezükben, tehát nem is zavartatják magukat.

Elena Ceaușescu elvt.:

A helyzet nagyon súlyos és kellemetlen.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Súlyos, és ti vagytok a hibásak, ti sodortatok ebbe a helyzetbe. Honnan kaptatok parancsot arra, hogy ne adjatok fegyverzetet a biztonsági alakulatoknak?

Megérkezett Coman Temesvárra?

Silviu Curticeanu elvt.:

Még nem.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Teremts kapcsolatot azonnal, és mihelyt megérkezik a megyei bizottság székházába, lépjen kapcsolatba velünk.

Elő kell keríteni az összes katonai parancsnokokat, és távértékezőkre hívni őket. Öt percen belül találják meg őket.

Elena Ceaușescu elvt.:

Tűrhetetlen, nem járt el, ahogy kellett volna sem a honvédelmi miniszter, sem a belügyminiszter.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Maroknyi tekergő, akiket utatokba állítottak azok, akik tönkre akarják tenni a szocializmust, és ti kezükre játszottok. Ez a valóság. Teljesen igaza van Castronak abban, amit a pártaktívában mondott, mert ez tűrhetetlen.

Tulajdonképpen ez a mentalitás a hazafias gárdákban és a pártaktívában is. Miért nem vonultattátok ki a hazafias gárdákat felfegyverezve, hiszen van fegyverzetük!? Így odatesszük az embereket, hogy karbatett kézzel álljanak, mikor a másikkal dorongokkal jönnek, mi pedig odaállunk és prédikálunk nekik. Az ellenséget nem prédikációval csillapíthatjuk le, az ellenségre le kell sújtani. A szocializmust nem dezinformálással, hajlongással, hanem harccal építjük. Harccal kell építenünk. Európában most kapituláns helyzet van, az imperializmussal paktálnak, a szocializmus felszámolásáért.

Elena Ceaușescu elvt.:

Gyávaság.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Több mint gyávaság. Az éjszaka folyamán néhányszor tárgyaltam veletek.

Tudor Postelnicu elvt.:

Úgy van, legalább 15-ször.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Reggel pedig megint néhányszor. Itt voltam, a székházban, aztán elmentem megnézni, mi van a városban, és azt közölték velem, hogy ismét összegyűltek a központban. És tudták, mi a teendőjük.

Hogy minősíthetjük ezt? A Politikai Végrehajtó Bizottságban tárgyaljuk a dolgot, és én, főparancsnoki minőségemben úgy vélem, hogy elárultatok az ország érdekeit, a nép, a szocializmus érdekeit, és nem jártatok el felelősséggel.

Vlad Iulian elvt.:

Igaza van főtitkár elvtárs, úgy van.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Azt mondták, kivezényelték a biztonsági alakulatokat, de fegyvertelenül.

Vlad Iulian elvt.:

Így van. Gumibotokkal és könnygázzal voltak.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért nem voltak felfegyverezve?

Vlad Iulian elvt.:

Azt hittük, nincs rá szükség.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért nem jelentettétek, hogy megmondjátok, hisz egész éjszaka beszéltem veletek.

A jelen pillanattól, ha a Politikai Végrehajtó Bizottság egyetért vele, leváltjuk a honvédelmi minisztert és a belügyminisztert és a biztonsági alakulatok parancsnokát. Ettől a pillanattól átveszem a hadsereg parancsnokságát, készítsétek elő a rendeletet. Hívjátok össze az

Államtanácsot, hogy mindent legálisan intézzünk, még ma este. Nem bízom többé az ilyen emberekben. Így nem mehetünk tovább. Egész éjszaka fenn voltam, és 10 percenként beszéltem velük, hogy aztán rádöbbenjek: nem teszik azt, amit parancsba adtam. Csak utólag jöttem rá, hogy nem teszik, amit mondtam. Meg kellett volna ölniük a huligánokat, s nem verekedni velük. Azt hiszed, azok a huligánok nem tudták, mi a helyzet veletek, amikor behatoltak a székházba? A pártszerv székházába a benyomulás megengedhetetlen!

Ki jogosított fel arra benneteket, hogy egymással tanácskozzatok, és ne hozzátok meg a helyzet megkövetelte intézkedéseket, amikor én tárgyaltam veletek és parancsot adtam?

Tudjátok, mit kellene tennem? Kivégző osztag elé állítani benneteket! Ezt érdemlitek, mert amit ti tettetek, az ellenséggel való lepaktálást jelent.

Te katona vagy Milea, így nevezik ezt, ugye?

Vasile Milea elvt.:

Igen, főtitkár elvtárs.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Ez túrhetetlen!

Összehívni az Államtanácsot, azonnal.

Silviu Curticeanu elvt.:

Igen, megértettem.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Tehát elvtársak, tekintettel az előállt helyzetre tulajdonképpen most döbbenek rá, hogy miként a dolgok állnak, nem teremthetünk rendet furkósbottal. Távértekezletet is összehívtam. Azonnal kiadom a parancsot, hogy fegyverzetet kapjanak még most, mindenkit fegyverezzenek fel, és tegyenek eleget a parancsnak. Amikor kiadtam a parancsot a szükségállapot bevezetésére, mivel szereztek érvényt neki, bottal?! Amikor én azt mondom, hogy szükségállapot, számotokra mit jelent a "szükségállapot", azt, hogy "bottal"?

Te, aki a biztonsági alakulatokat vezeted, nem tudod, mi a szükségállapot?

Vlad Iulian elvt.:

Tudom, főtitkár elvtárs, kiadtam a parancsot.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Most sem mondjátok az igazat, azoknak, akik a megyei pártbizottság székházánál voltak, nem volt mivel lőniük. A katonák azzal harcoltak, ami a kezük ügyébe akadt, bottal, és sikerült ellenállniuk. Egy valaki ha lőtt volna, szétrebbentek volna, mint a fürjek. Ti nem látjátok, hová taszítottátok a helyzetet?

Azt mondtam, lőjete a levegőbe figyelmeztetésként, és ha nem, hát lőjete a lábakba.

Elena Ceaușescu elvt.:

Közéjük kellett volna lőni, estek volna halomra, s aztán összeszedni, s a pincébe vinni. Nem ezt mondtuk? Senki onnan ki ne kerüljön.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Tehát azonnali intézkedésekkel számoljuk fel gyorsan azt, ami Temesváron van, helyezzük készütségbe a csapatokat, mind a belügyieket, mind a honvédelmieket, és bárhol próbálkoznának valamilyen akcióval, radikálisan, vita nélkül felszámolni. És természetesen, hívjuk fel a hazafias gárdák figyelmét, hogy furkósbottal nem lehet harcolni. Az egész helyzetet meg kell vitatni komolyan az egész pártaktívával, a KISZ-szel. Milyen kommunista nevelésben részesítitek az ifjúságot? Miféle KISZ-tagok azok, akik ott voltak a huligánok soraiban? Egyébként párttag is volt, de sok volt a KISZ-tag. Milyen forradalmi nevelést végeztek ti?!

Nézzétek elvtársak, én felvetem a szigorú intézkedések meghozatalának kérdését. Ha más a véleményetek, kérlek, itt mondjátok meg, mert meg kell szabnunk a hozandó intézkedéseket és akciókat, mert itt keletről és nyugatról előkészített akciók vannak, mert összefogtak, hogy tönkretegyék a szocializmust, mert "humánus kapitalista szocializmust" akarnak.

Mi a véleményetek?

Manea Mănescu elvt.:

Egyetértünk önnel és a meghozott intézkedésekkel.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Ha valaki más véleményen van, kérlek, mondjátok meg.

Elena Ceaușescu elvt.:

Radikális intézkedéseket kell hozni, itt nem lehetünk engedékenyek, mert ez azt jelentené, hogy kapitulálunk.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Az utolsó szálig harcolni fogunk, és a párt elé kell terjesztenünk ezt jóváhagyásra, mert a függetlenséget és szuverenitást harcban kell kivívni és megvédeni, mert ha 1968-ban nem cselekedtünk volna és nem gyűjtöttük volna ide a népet, nem fegyvereztük volna fel a hazafias gárdákat, ránk törtek volna, mint Csehszlovákiában tették, hiszen a szovjetek is, a bolgárok is a határnál voltak. Nem fegyvereztük le a népet. Szavazásra bocsátottuk és megszavaztuk a Nagy Nemzetgyűlésben, hogy mindent megvédünk fegyverrel a kézben.

Miért nem véditek a törvényeket, a szocializmust? A szocializmus törvényei az ország törvényei.

Elena Ceaușescu elvt.:

Ezek törvények, nem vitatjuk őket.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Most ti megbeszéltétek, mit tegyetek, és üres kézzel küldtétek ki, mert ezt jelenti az, amit ti megbeszéltetek?!

Mit teszünk a honvédelmi miniszterrel? Mit szólsz te, Milea?

Vasile Milea elvt.:

Ha ön ezt parancsolja, ezt továbbítjuk. Azonnal. Utána rendelkezésére állok.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért nem fegyveresen vonultak ki az egységek, mert fegyvertelen kézzel, fegyverzet nélkül nem lehet sem védekezni, sem verekedni.

Elena Ceaușescu elvt.:

Mondják meg, mi van a fejükben, mi az álláspontjuk.

Vasile Milea elvt.:

Jelentem, nem vagyok más állásponton sem én, sem a többi elvtárs.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Te beszélj magad nevében.

Vasile Milea elvt.:

Ismétlem, főtitkár elvtárs, nem vagyok más állásponton, nincs más koncepcióm.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért nem intézkedtetek?

Vasile Milea elvt.:

Hibás vagyok. Nem gondoltam volna, hogy ilyen méreteket ölt a dolog.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Nem kellett volna a méretektől tartanod. Tudtátok, mi a helyzet Temesváron, s ahelyett, hogy intézkedtetek volna, fegyvertelenül vezényeltétek ki a hadsereget. Azonnal kellett volna intézkedni, és már tegnap felszámolni, de ezt nem tették meg, s íme, megint itt az este.

Tudor Postelnicu elvt.:

Mélyen tisztelt főtitkár elvtárs!

Mélyen tisztelt Elena Ceaușescu elvtársnő!

Jelentem a Politikai Végrehajtó Bizottságnak, önöknek, hogy teljes mértékben egyetértek az ellenem hozandó intézkedésekkel.

A legőszintebben bevallom, hogy mint a párt aktivistája, akit arra rendeltek, hogy ezen a tevékenységi területen dolgozzam, nem akarom semmivel se menteni magam. Enyém a teljes felelősség és ismétlem, nem akarom menteni magam, nem akarom azt mondani, hogy nem tudunk még többet tenni.

Jelentem, hogy a párt becsületes és hűséges katonája vagyok, de bevallom, nekem nem volt tudomásom róla, hogy az egységeknek fegyverzettel kell kivonulniuk, éles tölténnyel. Függetlenül attól, hogy milyen intézkedéseket hoznak személyemmel kapcsolatban, ez a helyzet. Nem egyszer hallottam beszélgetni, beszéltek róla a vezető tanácsban is, a káderekkel néhányszor, jelen voltam ilyen beszélgetéseken, de nem jegyeztem meg, hogy az egységeket fegyverzettel kell kivezényelni.

Azt akarom mondani, hogy én határozottan cselekedtem azoknak az orientációknak és útmutatásoknak az alapján, melyeket múlt éjszaka öntől kaptam. Minden lehetőt megtettem...

Elena Ceaușescu elvt.:

Nem tettél semmit.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Aki furkósbottal megy ilyen helyre, azt jelenti, hogy nem tett semmit.

Elena Ceaușescu elvt.:

Ha nem volt világos, miért nem kérdeztek? Meg kellett volna kérdezni, hogy felfegyverezve vagy fegyvertelenül vonulnak-e ki a csapatok.

Tudor Postelnicu elvt.:

Jelentem, hogy egyetlen szabályzatban sem találkoztam ezzel a dologgal, és nem közölték velem, hogy élestölténnyel kell kivonulni.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

A határőrök sincsenek felfegyverezve, holott a határon vannak?

Vasile Milea elvt.:

Akik a határokat őrzik, azoknak élestöltényeik vannak.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Postelnicu és Vlad nem volt tisztában ezzel?

Tudor Postelnicu elvt.:

Jelenttem és jelentem, hogy a mi egységeink felszerelésében van élestöltény.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Akkor miért nem vonultak ki azokkal?

Vlad Iulian elvt.:

Arra gondoltunk, hogy kisméretű akcióról van szó, amely töltény nélkül megoldható.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért nem kérdeztél?

Vlad Iulian elvt.:

Alapvető hibánk ez nekünk.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Azt mondtam, adjatok le figyelmeztető lövést, s ha nem vonulnak vissza, lőjete a lábakba.

Nem gondoltam, hogy vaktölténnyel lőttök. Az annyi, mint az esővíz. Azoknak, akik benyomultak a megyei pártbizottság székházába, nem kellett volna többé kijönniük onnan, ott kellett volna maradniuk halomban a földön.

Tudor Postelnicu elvt.:

Rosszul jártak el az oda küldött tábornokok és fegyveres erők.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Ti adtátok nekik ezt a parancsot.

Vasile Milea elvt.:

Így van, mi vagyunk a hibásak.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Miért vádolnánk őket, hiszen ti adtátok nekik ezt a parancsot. Ez tűnik ki most, nagyon világosan.

Döntsön a Politikai Végrehajtó Bizottság.

Tudor Postelnicu elvt.:

Azzal fejezem be, hogy megmondom: egyetértek az ön intézkedéseivel, a Politikai Végrehajtó Bizottság intézkedéseivel.

Mint pártaktivista, mint a párt volt aktivistája köszönöm a támogatást, melyet egész idő alatt kaptam, és biztosítom önöket, hogy továbbra is hűséges katonája leszek a pártnak, függetlenül attól, hogy megmaradok-e a párttagi minőségben vagy sem, továbbra is megmaradok embernek, a párt és a haza becsületes munkásának, függetlenül attól, hogy megmaradok-e mostani tisztségemben vagy sem.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Mi a véleményetek, elvtársak, el kell döntenünk, hogy mit teszünk.

Gheorghe Rădulescu elvt.:

Az én véleményem a honvédelmi miniszterrel és a belügyminiszterrel kapcsolatban most az, hogy megítélésem szerint nem való, mert a pillanat nem alkalmas erre.

Tudor Postelnicu elvt.:

Főtitkár elvtárs, ha bízik bennem, biztosítom arról, hogy éjt nappallá téve teljesítem kötelességemet, ahogy erőmből telik, s amiként a tettek bizonyítani fogják.

Constantin Dăscălescu elvt.:

Kérem, főtitkár elvtárs, elemezze sok körültekintéssel a dolgot. Most hallottuk útmutatásait és a kiadott parancsokat, de ne hozzunk elsietve olyan intézkedéseket, melyeket nem tanulmányozunk eléggé.

Kérem elemezze ön az ön éleslátásával ezt a dolgot. Én a szigorú intézkedések híve vagyok, de jól meg kell fontolnunk, mit teszünk.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Mit szólsz, Manea?

Manea Mănescu elvt.:

Elnök elvtárs, azt mondom, oldjuk meg a mostani helyzetet, és azután hozzunk intézkedéseket.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Kivel oldjuk meg? Olyan kérdés ez, amit tegnap reggel két óra alatt meg lehetett volna oldani, de nem oldották meg. Meggyökeresedett ez a szellem, a meghátrálás, a harctól való óvakodás, a kapitulálás szelleme. Ez a probléma.

Gheorghe Oprea elvt.:

Főtitkár elvtárs, úgy vélem, a feladatok nagyon világosak. Úgy vélem, az elvtársak megértették, mit kell tenniük, és kérem, bízzék meg bennünk, hadd foglalkozzanak továbbra is a dologgal. Most világos, hogy mit kell tennünk.

Gondolom, most megértették, nagyon világos számukra. Még egyszer úgy vélem, megbízhatunk bennük, úgy fognak eljárni, ahogyan ön parancsolta.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Tudjátok, hogy jártatok el most? Mintha azért vezényeltetek volna a frontra egységeket, hogy semmisítse meg az ellenséget; fegyvertelenül, hogy megsemmisítesse az ellenség. Ezt tettétek. Nagyon kellemetlen helyzetbe hoztátok a katonai egységeket.

Milyen garancia van arra, hogy ti, mindannyian nem ugyanazt teszitek, mint eddig?

Tudor Postelnicu elvt.:

Biztosítom, főtitkár elvtárs, hogy többé nem ismétlődik meg ez a helyzet. Kérem, bízzék meg bennem, és hagyjuk a tényeket beszélni mindaddig, amíg ön, a legfelső pártvezetőség, a Politikai Végrehajtó Bizottság jónak látja.

Vasile Milea elvt.:

Részemről a garancia az, hogy miután nem ismertem fel kezdettől a veszélyt, most, amikor ön azt mondta, hogy "rendkívüli állapot" van, most világos számomra.

Vlad Iulian elvt.:

Biztosítom önt, főtitkár elvtárs, hogy miután meghallgattam a rábízott feladatokat, úgy fogok eljárni, hogy kiérdemeljem az ön bizalmát.

Nicolae Ceaușescu elvt.:

Rendben van, próbálkozzunk még elvtársak!

Mindenki egyetért ezzel.

*

Halasszuk el a határozathozatalt, nézzük meg, mit tesznek, és aztán újítsuk fel mostani beszélgetésünket.

Mindenki egyetért ezzel.

*

Meglátjuk, hogyan járnak el, hogy megoldódjék a helyzet.

Vasile Milea elvt.:

Megértettük, így lesz.

Tudor Postelnicu elvt.:

Világosan megértettem, amit ön mondott, és biztosítom főtitkár elvtárs, hogy így járunk el.

Iulian Vlad elvt.:

Én is megértettem, főtitkár elvtárs, a biztonsági alakulatokra háruló feladatokat, és eszerint fogunk eljárni.

